

Subota jutro, sunce je obasjalo i podarilo nam još jedan prekrasan dan. Nakon odličnog vikenda u Brelima, kao da je potrajala cijela vječnost do ponovnog penjanja i okupljanja. Ovaj put smo se okupili na jutarnjoj kavici u caffe bar-u „Bašo“ u Tugarama. Prvi put da školarci nisu u punom sastavu pošto nam se Mateo razbolio.

Putem do Tugara netko je ranije, a netko kasnije shvatio da je zaboravio kacigu pa smo se brže bolje snašli i posudili kacigu od agencije Zip-line Omiš te im ovim putem ponovo zahvaljujemo. Nakon što smo kompletirali opremu uputili smo se prema Naklicama gdje smo parkirali i pješke nastavili do ulaza u smjerove. Podijelili smo se u naveze, školarac + instruktor te je svak odabrao svoj smjer i krenuli u za nas školarce novu avanturu - prvi klasični alpinistički smjer.

Jure i ja smo odabrali smjer „Toja“, koji nam se činio lakši ali kako se ispostavilo kasnije, možda i nije. Uz budno oko Jurino i uz upute kuda da krenem i na što da se orijentiram poveo sam u smjer. Prva dužina je prošla bez većih problema, te je Jure poveo u drugu dužinu. Slijedila je treća dužina, koja se ispostavila i najzanimljivija. Poveo sam i preko par ploča i koje police došao sam do detalja oko kojeg sam se mučio par minuta. Kad sam mislio da sam ga napokon savladao i da ću prijeći preko njega, poskliznuo sam se i „poletio“. Tako je prvi, nadam se i zadnji, pad u školi pripao meni. Srećom, Jure je bio na sve spreman i držao me osiguranog pa sam ostao visiti na klinu. Nakon koje minute odmora, slijedio je drugi pokušaj. Uz Jurin savjet da provučem gurtu kroz komplet i iskoristim je kao oslon za nogu, prešao sam i taj detalj kojeg ću dobro zapamtiti.

Kad smo se popeli na vrh i okupili u ladovini, slijedila je zaslužena marenda i prepričavanje

smjera i kako smo doživili prvi klasični smjer. Punih želudaca, uz koje stajanje radi photoshooting-a na vidikovcu, krenuli smo prema autima.

Kad smo stigli do auta, i pomislili da je tu kraj našem penjanju za danas, instruktori su pitali jedno stablo i demonstrirali nam načine popuštanja užeta kad osiguravamo drugog penjača na štandu. Nakon što smo pomno proučili svaki način, iste smo svaki od nas i isprobali i usvojili.

Iako smo većina marendali (neki nisu jer su kao pravi školarci odmah u smjeru crtali skicu J), krenuli smo prema pizzeriji Ruky u Tugarama gdje smo do kraja dana, uz analizu popetih smjerova, uživali u odličnoj pizzi (preporučam vegetarijansku sa pancetom) i napitku bogova – pivi.

